

La revista 'L'Avenç' presenta un número sobre l'esport al Museu del Barça

Redacció
BARCELONA

La revista d'història *L'Avenç* va presentar ahir al Museu del Barça el seu últim número dins el qual hi ha el dossier *La cultura dels estadis: futbol i hooligans*. Hi firmen articles els historiadors Pierre Lanfranchi -sobre la implantació del futbol al nord de la Mediterrània occidental-, Gabriel Colomé i Xavier Casals -sobre la rivalitat Barça-Espanyol-, Felipe Rodríguez -Sevilla-Betis- i Teresa Adán -Madrid-Atlètic- i els sociòlegs John Williams -sobre els hooligans- i Kris van Limbergen i Manuel Comeron -sobre el cas belga.

El centre Blanquerna de Madrid homenatja avui Joan Coromines

Redacció
MADRID

El Centre Blanquerna, centre cultural i llibreria de la delegació de la Generalitat de Catalunya a Madrid, homenatja aquest vespre el filòleg català desaparegut el passat mes de gener, Joan Coromines. En l'acte, intervindran Carlos Alvar, vicerector de la Universitat d'Alcalá; Carles Duarte, lingüista, escriptor i excol·laborador de Coromines; i José Antonio Pascual, catedràtic del departament de llengua espanyola de la Universitat de Salamanca. L'homenatge glossarà la figura i obra de l'autor del *Diccionari etimològic i de l'Onomasticon Cataloniae*.

El poeta publica el recull 'Las horas quemadas', que fa un recorregut pels seus records

José A. Goytisolo: "No escric unes memòries per no dir mentides"

C.G.
BARCELONA

'Las horas quemadas' és el títol de l'últim llibre de poemes que acaba de publicar José Agustín Goytisolo, editat per l'editorial Lumen.

El recull de poemes "fa un recorregut per la meua vida, però sense fer memòries, sinó basant-me en les imatges que tinc, els meus records", explica Goytisolo.

La idea del llibre, assegura l'autor, "va sorgir quan estava mirant un munt de fotografies que tenia guardades en uns calaixos, sense arreglar ni classificar, i que feien un recorregut per la meua vida. Vaig separar algunes de les més significatives, que em van inspirar el llibre".

Las horas quemadas es divideix en quatre parts, amb deu poemes a cada part: el primer bloc es titula *Primeras imágenes*, i reflecteix la infantesa del poeta, fins que va començar a estudiar. "Evidentment, en aquesta part surten els records dels meus germans, la mort de la meua mare, en un bombardeig brutal a Barcelona el 1938..." Són molts records d'infància que els seus germans, els novel·listes Juan i Luis Goytisolo, han reflectit en moltes de les seves obres. Per José Agustín és el primer cop.

José Agustín Goytisolo acaba de publicar 'Las horas quemadas'

"Però ho reflecteixo com si fos la infància de qualsevol altre nen que hagués viscut la guerra." Aquest afany de no personalitzar es traspassa a tot el llibre: "En cap moment dels poemes parlo en primera persona, sinó sempre en tercera. Dic: 'ell...'. El que vull amb això és que moltes persones es puguin sentir identificades amb les experiències que jo vaig tenir, i que va tenir molta gent en la mateixa època històrica, des d'empeñaments fins a la por."

Estudis i política

El segon bloc del llibre porta per títol *El frío de Madrid*, l'època d'estudiant a Madrid de Goytisolo, "quan el cabró del rector d'aquí em va castigar a perdre un any de matri-

cula, i jo necessitava acabar ràpid la carrera per ajudar la meua família. O sigui que me'n vaig anar a Madrid, on els records que tinc són de fred i misèria en una pensió. Jo tenia 19 anys, i era innocent i desgraciat". A *El frío de Madrid* Goytisolo també recorda els seus inicis en política.

El tercer bloc porta per títol *La bruma en los cristales*, i narra "la depressió de cavall en què vaig caure quan vaig sortir d'un d'aquells engarjolaments del franquisme. Jo no sabia què era allò, i em van començar a donar un munt d'antidepressius que em van fer acabar malalt. Per sort, van descobrir la teràpia de liti, que em va donar la pau". El quart i últim bloc es titula *El rostro que conjura*, "dedicat a la meua

dona, des que la vaig conèixer, i que és l'última veu que vull sentir el dia que em mori".

Goytisolo assegura que no ha volgut escriure les seves memòries "perquè molts omplen els buits que els queden entre les imatges que tenen de la seva vida amb mentides, com quan diuen que mai han estat del PSUC ni falangistes. Per no dir mentides, no he fet unes memòries, sinó un llibre amb imatges de la meua vida".

Assegura que continua escrivint com sempre, mentre segueix l'èxit del seu últim llibre, l'antologia bilingüe *Veintiún poetas catalanes para el siglo XXI*, que recollia poetes com Carner, Riba, Foix o Espriu. "Només a Madrid es van vendre més de 1.000 exemplars en un mes."